

Виникнення і поширення Християнства

ПЛАН

1. КОНСТАНТИН ВЕЛИКИЙ
 2. ВИНИКНЕННЯ ХРИСТИЯНСТВА
 3. ХРИСТИЯНІЗАЦІЯ РИМСЬКОЇ ІМПЕРІЇ
 4. ТОРЖЕСТВО ХРИСТИЯНСТВА
-

Соліди Константина I Великого

Після зречення Діоклетіана розпочалась боротьба за імператорський престол, перемогу в ній здобув Констянтин, який правив у 306-337 рр. Новий імператор продовжив реформи Діоклетіана. Знецінені срібні гроші Константин замінив золотою монетою. Щоб поліпшити контроль за сплатою податків, він видав укази, за якими колонам заборонялося переходити з одного маєтку в інший, мешканцям міст — залишати місця свого постійного проживання, а ремісникам — змінювати професію.

За часів правління Константина Римська імперія стала сильнішою, її могутність було відроджено. Прийняті укази сприяли поповненню імператорської скарбниці. На ці кошти утримувалася величезна армія.

Імператор вів успішні війни із сусідніми племенами. Пожвавішала торгівля, відродилися міста.

На місці грецької колонії Візантій, що розташовувалася на європейському березі протоки Боспор, високому, укріпленому природою мисі, Константин наказав збудувати нову столицю, яку було названо за ім'ям імператора Константинополем (сучасне місто Стамбул). Саме тут перехрещувались торгові шляхи. У 330 р. Константинополь був проголошений столицею і незабаром став найбільшим містом імперії. Частина римської знаті переселилася до Константинополя.

Константи н прагнув, щоб нова столиця перевершила Рим своєю красою і не шкодував на це коштів. За його наказом старі будинки Візантія знесли. У місті було споруджено розкішний імператорський палац, терми, бібліотеку, великий іподром, два театри, палаци для придворної знаті, багато будинків для ремісників, торговців, мореплавців і рибалок. Поряд із християнськими храмами в Константинополі будувались язичницькі. Щоб прикрасити місто, з різних міст Греції та Риму було завезено кращі твори мистецтва, плити мармуру, колони. Імператорський палац обслуговувала

Стіна середньовічного Константинополя в районі Харисійських воріт зі слідами османських обстрілів

Вид на Константинополь візантійської доби з висоти пташиного польоту (реконструкція)

Константин не лише сприяв поширенню християнства, а й сам охрестився, ставши першим в історії християнином на троні.

Мозаїка над входом у храм Святої Софії в Константинополі

EAVACRVM
RENASCEN
TIS VITAE
CVAL
CONSTANTINI

CLF MENS-VII
FONT MAX
ALEONE X
COEPTVM
CONSUMMATE
M DXXVIII

Фреска Хрещення Костянтина, Жанфреско Пенні

1. ВИНИКНЕННЯ ХРИСТІЯНСТВА

В останнє століття до нашої ери в Палестині було багато мандрівних проповідників та пророків, які провіщали пришествя на Землю Божого посланця — Месії, грецькою мовою — Христа. Пришествя Христа мусило ознаменуватися перемогою добра та справедливості. Саме в таких умовах в Палестині виникла віра в Ісуса Христа. Згодом вона поширилася серед багатьох людей у Римській імперії. Про народження та земне життя Ісуса Христа розповідають (від грецького — «блага звістка»). Вони були написані учнями Христа і супутниками його учнів наприкінці I — у II ст. Із часом Євангелії та інші християнські твори увійшли до Нового Заповіту — другої частини Біблії. Палестина на той час була провінцією Римської імперії.

В Євангеліях розповідається, що приблизно 2 тисячі років тому Бог послав на Землю свого сина — Ісуса Христа, щоб показати людям кращий шлях у житті.

Ісус проповідував любов до ближнього, милосердя, всепрощення, рівність усіх перед Богом.

У мандрах Ісуса супроводжувало 12 учнів — апостолів, тобто посланців. У Єрусалимі одного з них — Іуду — підкупили за 30 срібних монет і він зрадив свого Вчителя. Ісуса звинуватили в заколоті проти римського імператора та засудили до страти. Його розп'яли на хресті на схилі гори Голгофа, що поблизу Єрусалима. Через три дні Ісус Христос воскрес. Через сорок днів Ісус вознісся на небо, пообіцявши повернутися для Божого суду, і дав своїм учням Заповіт: проповідати Євангелія всім народам.

Причини виникнення християнства.

Руїни монастиря

1. Пригноблене населення Римської імперії не мало громадянських та політичних прав.
2. Пригноблене населення Римської імперії нещадно грабувалося та експлуатувалося державою.
3. Будь – які спроби невдоволення пригноблених верств населення нещадно придушувалися.
4. Єдиним порятунком у тих умовах, що склалися в Римській імперії в I ст. н.е., для багатьох людей була ВІРА в те, що з'явиться нова надприродна сила, яка допоможе їм після смерті отримати нове життя – спокійне і щасливе.
5. Такою надприродною силою може стати тільки один БОГ.

Учення Ісуса Христа стало основою християнства

Християнство — одна з трьох світових релігій (поряд із буддизмом та ісламом). Основа віровчення: віра в Ісуса Христа як втілення і прояв Бога, зішестя на землю Сина Божого з метою спасіння людства від гріха.

ΙΧΘΙΣ — символ в ранньому християнстві

ΙΧΘΥΣ

Мармурова стела, поч. III ст.

Ті, хто сповідував віру в Христа, поступово об'єднувалися в общини, створивши єдину організацію християн — християнську Церкву.

Пізніше церквою стали також називати приміщення, у яких відбувалося богослужіння.

Згодом керівниками общин стають єпископи — «наглядачі», «охоронці» громадського майна. Їм допомагали диякони — організатори повсякденного життя общини.

Церква — об'єднання віруючих, які мають спільні релігійні погляди й обряди.

Фреска XIII ст. в печерній церкві, Каппадокія. Тіло Христове в Граалі зображено у вигляді риби

Християни не закликали до відкритої боротьби проти римської влади. Проте вони не визнавали римських язичницьких богів і відмовлялися визнавати божественну владу римських імператорів. Тому римська влада і жерці переслідували їх, піддаючи тортурам.

Долина поблизу Учхисара з вирубаними в скелі приміщеннями

Чернечі келії в скелях Гереме

Келії вирубані в вулканічних нагромадженнях

Катакомби святого Калліста

Ранньохристиянське богослужіння в катакомбах святого Калліста (гравюра XIX століття).

Катакомби святих Петра і Марцелліна.

Більшість зображень Доброго Пастиря в катакомбах відноситься до III—IV століттям.

Попри все, християни проявляли дивовижну мужність: вони не лише не відмовлялися від своєї віри в Ісуса Христа, а й відкрито прославляли Його. Так з'явилися **християнські мученики** — люди, які постраждали за свою віру.

«Остання молитва християнських мучеників»

Катакомби святого Себастьяна

Виявлена мучениками відданість вірі привертала дедалі більше прихильників християнської релігії. Підчас гонінь християни збирались у підземеллях та каменоломнях (катакомбах), де створювалися підземні храми.

Християнську Церкву перших трьох століть нашої ери (час гонінь на християн) часто називають Церквою підземною.

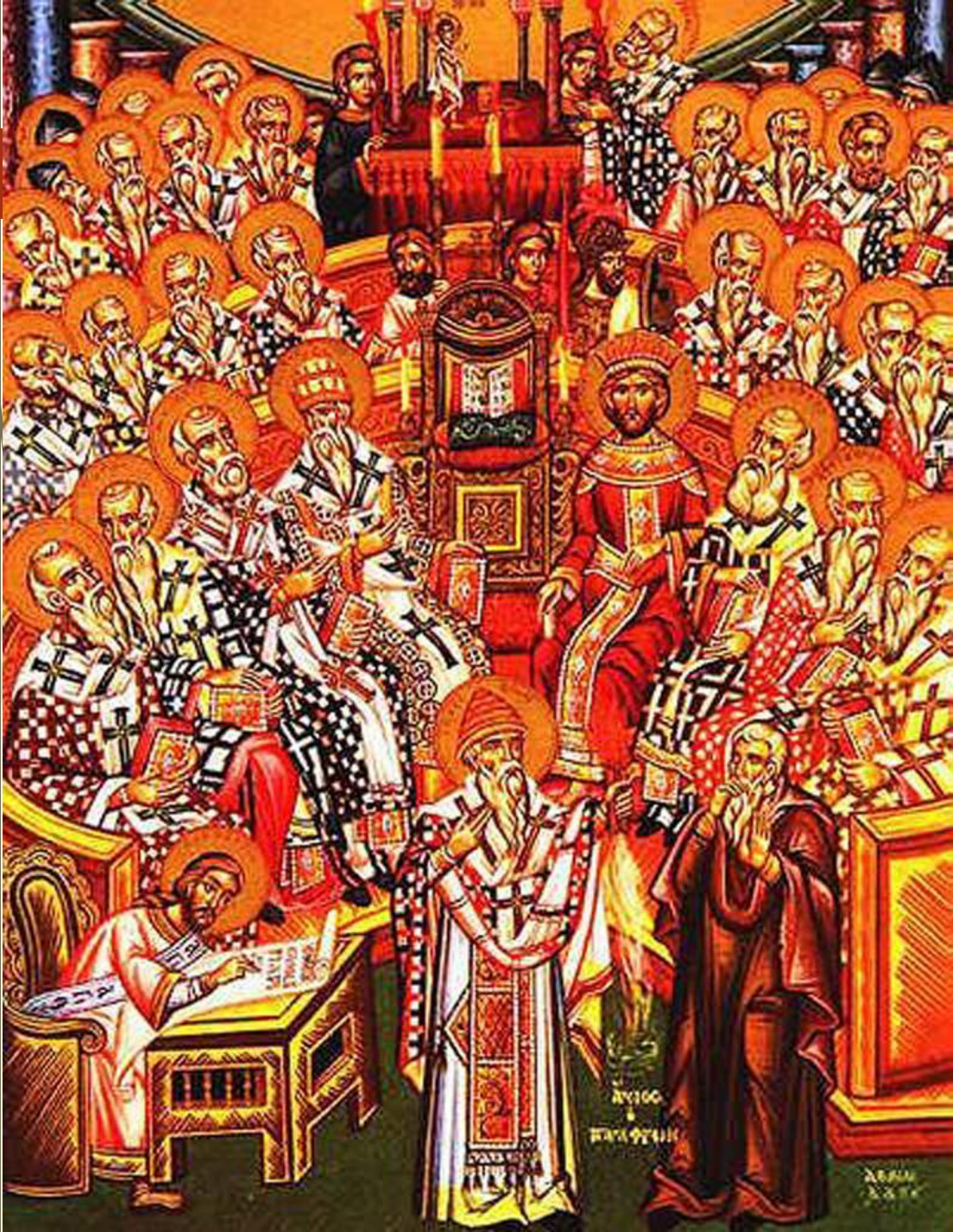
Поховання мучеників в катакомбах (Ш. Ленепвьо, 1855 рік)

ВИНИКНЕННЯ І ПОШИРЕННЯ ХРИСТІЯНСТВА

Масштаб 1: 26 000 000
(в 1 см 260 км)

У II ст. християнство поширилося в усіх областях Римської імперії. Християнську Церкву визнали різні верстви населення.

Константин, ставши першим імператором-християнином, розумів, що нова віра набуває все більшого авторитету серед населення і може стати опорою для зміцнення його влади. Він почав рішуче підтримувати духовенство*, звільнивши його від податків і військової служби, зобов'язав провінції передавати частину прибутків християнській Церкві.

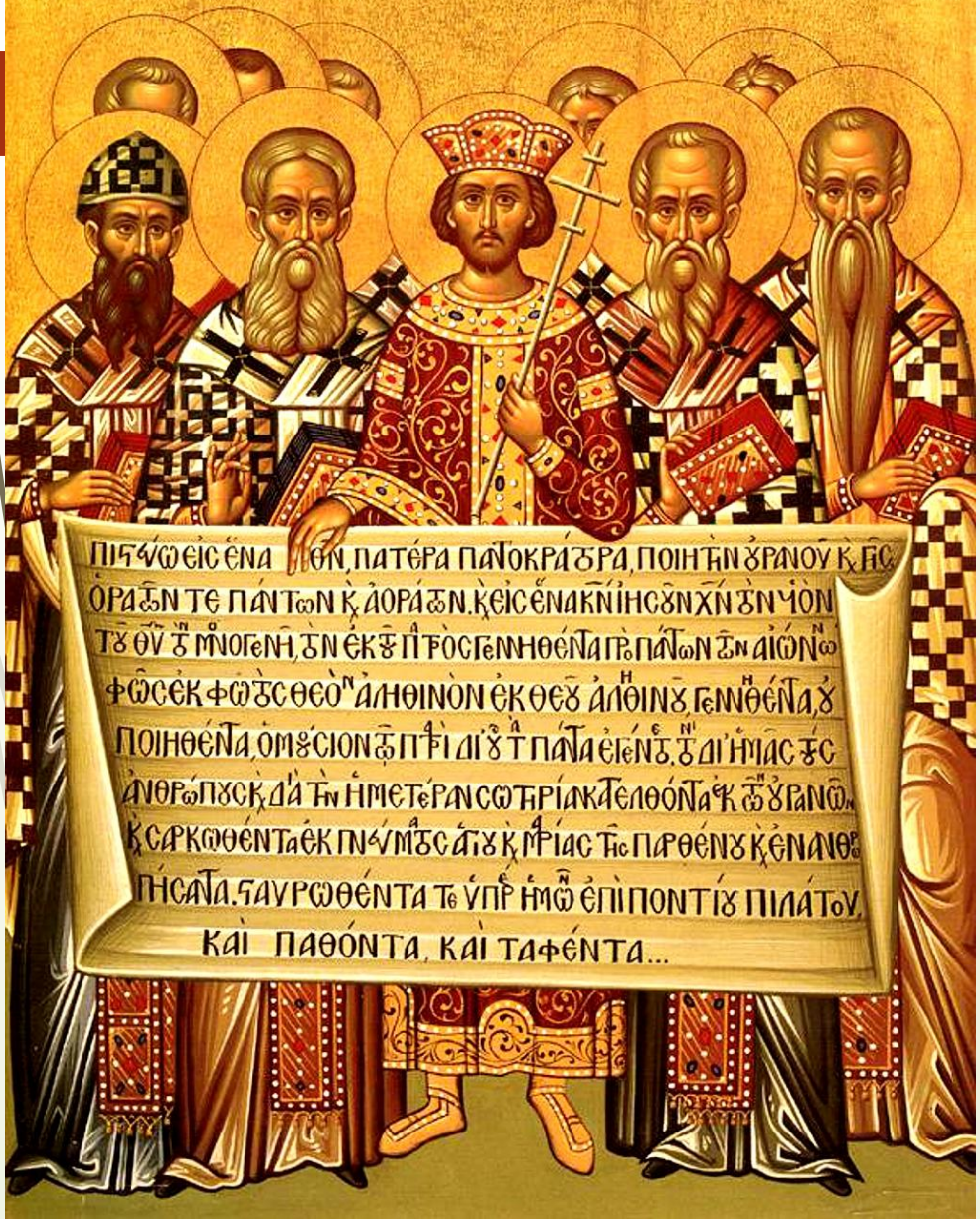
СЛОВНИЧОК

Духовенство — служителі церкви, які здійснюють релігійні обряди і служби.

Символ віри — короткий і точний виклад усіх істин християнської віри.

Між різними християнськими общинами на той час не було єдності. Щоб поставити крапку в цих суперечках між християнськими общинами, Константин вирішив зібрати собор (з'їзд) усіх християнських єпископів Римської імперії.

Ἡ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤῶΝ ἉΓ. ΠΑΤΕΡῶΝ

Ікона на честь Першого Вселенського собору (325) з текстом Символу Віри

Він відбувся в 325 р. у місті Нікеї, у Малій Азії, і увійшов в історію як Перший Вселенський собор. Собор установив основне положення християнської релігії — Символ віри.

Пізніше імператор Феодосій видав закон про остаточну заборону язичництва. Християнство стало єдиною державною релігією Римської імперії, обов'язковою для всього населення.

Феодосій I

Язичникам загрозували суворі покарання. їхні святилища, храми закривали та руйнували, знищувалися статуї римських богів, героїв, імператорів. Так загинуло багато творів давньоримського мистецтва. Були заборонені навіть Олімпійські ігри, присвячені Зевсу.

Відтепер долі християнської Церкви та імперії були нерозривно пов'язані.

Список використаної літератури та джерел.

1. Всесвітня історія : підручник для 6класу : Пометун О.І., Мороз П.В., Малієнко Ю.Б., Освіта, Київ, 2014.
2. Матеріали з загальнодоступної вільної багатомовної онлайн-енциклопедії-Вікіпедії.
3. Фото з всесвітньої системи сполучених комп'ютерних мереж інтернет, що заходяться у вільному доступі